



BR JOSE JANSSENS

geboren te Vorselaar op 1 december 1922
overleden te Oostakker
op 3 oktober 2013

Peter is geboren te Vorselaar op 01 december 1922. Op 01 september 1937 staat hij als de Lourdes te Oostakker. Hij heeft met vrucht de vierde graad voltooid van het toenmalig lager onderwijs. Hij was naar de getuigenis van de toenmalige directeur van de school een schitterende leerling. Zijn leeftijd bij die intrede van het klooster was toen geen probleem. Verder studeren na het lager onderwijs was geen algemeen voorkomende geplogenheden.

In de evolutie van zijn beroepsloopbaan zijn twee sporen. Deze sporen waren niet concurrentieel, ze versterkten elkaar. Het eerste spoor is dat van het beleid van de congregatie. Het tweede spoor dat van de zelfbewuste jonge man, vol ambitie en gezonde zelfkennis die weet wat hij wil en gelooft wat hij kan. Het eerste spoor is een interne opleiding voor dienstverlening in de eigen communiteiten. Hij komt in Burcht, Loppem, Hamme en Ronse. Het tweede spoor, van Peter zelf, gaat na een verkenning van zijn aspiratie en het uitproberen in de plaatselijke situaties bij lokale beroepsmensen naar een aftekening en vormgeving van zijn verlangens : houtbewerking was zijn droom. Hij kon die droom waarmaken, zij het dan mits de inzet voor een dubbele bediening : de afwerking van zijn opdracht als verantwoordelijke van een helpende taak met eigen verantwoordelijkheid en de realisatie van zijn droom waar een eerste bekroning komt in 1950 in Ronse. Hij behaalt het diploma van houtbewerking (A3 – niveau). De twee sporen komen samen. De congregatie stelt hem in haar werken aan als technisch leraar. In die functie vertrekt hij naar Congo. Peter is daar niet alleen de leraar, maar hij ontpopte zich tot leverancier en productie leider van de meubelen voor de pas gebouwde grote technische school in Albertstad. De verdere evolutie wordt na enige tijd een trieste geschiedenis, mede door de onafhankelijkheidsstrijd van Congo. Gelukkig leert hij bij een ongeval, waaraan hij een zwaar verminkt been en voet over houdt, een dokter-chirurg uit Oostenrijk kennen. Die dokter ontfermde zich over hem, neemt hem mee naar Steiermark. Na meerdere chirurgische ingrepen en een langdurende revalidatie kan hij met de nodige inspanning functioneren in de technische school te Oostakker. Uit die ontmoeting groeide een blijvende vriendschap tussen Peter en de doktersfamilie in Oostenrijk.

Rond de zeventigerjaren steekt de drang naar ontwikkeling andermaal op. In de academie voor hoger volwassenen onderwijs van Gent en Eeklo (1971) voltooide hij zijn droomopleiding van technische vormgeving van de kunstenaar Intussen was hij op pensioen, hij was verhuisd en kreeg de gelegenheid in zijn eigen atelier in Berlare vorm te geven aan zijn creatieve en technische mogelijkheden.

Peter kreeg geen kansen. Hij maakte ze en voerde ze uit. Hij wist wat hij kon en geloofde in zijn kunnen.

In de sociale groep waarin hij leefde en voor hem zelf waren enkele waarden, zowel religieuze als sociale, zeer belangrijk. Zijn relatie met de Heer was fundamenteel. Deze stond op de eerste plaats. In eucharistie en gebed beleefde hij trouw die waarde. Sociaal waren trouw en vriendschap waarden die zeer hoog in zijn levensopvatting stonden. Een vriend van Peter was men niet voor even maar voor het leven.

Peter jij was een schitterende man. Wij zullen je heel hard missen.